

TARTU ÜLIKOOLI VILJANDI KULTUURIAKADEEMIA

Muusika õppekava

Lyanne Raud

LOOMUOMASELT

Loov-praktilise lõputöö kirjalik osa

Juhendaja: Villu Talsi, MA

Viljandi 2024

Sisukord

Sissejuhatus.....	3
1. Õpikogemuste kirjeldus	4
2. Kontserdikava kontseptisoon ja repertuaarivalik.....	5
2.1 Kontseptisoon.....	5
2.2 Repertuaarivalik	6
2.2.1 <i>Ahk sii lase liisu võtta</i>	7
2.2.2 <i>Väike kuldnokk</i>	7
2.2.3 <i>Maria oli kihvti juunud</i>	8
2.2.4 <i>Toropillilugu</i>	9
2.2.5 <i>Alkeemlanna</i>	9
2.2.6 <i>Mida värki</i>	10
3. Kontserdi ettevalmistusprotsess.....	11
3.1 Kaasmuusikud ja proovid.....	11
3.2 Turundus.....	12
Kokkuvõte.....	13
Kasutatud allikad	14
Lisa 1. Noodistused.....	15
Lisa 2. Facebook'i <i>event</i>	21

Sissejuhatus

Antud loov-praktilise lõputöö kirjaliku osa eesmärk on anda ülevaade minu diplomikontserdi „Loomuomaselt“ kontseptsioonist, muusikalisest materjalist, kava koostamise põhimõtetest ning õpitu rakendamisest.

Töö esimeses osas annan ülevaate oma muusikalisest taustast, õpinguaastatest Tartu Ülikooli Viljandi kultuuriakadeemias. Teine osa on pühendatud lõpukontserdi kontseptsiooni ja kontserdil esitavate palade tutvustamisele. Kolmas osa keskendub kontserdi korralduslikule poolele, kus kirjeldan ettevalmistusprotsessi.

Kavas olevad lood väljendavad minu muusikalisi eelistusi ja mängumaneeri. Repertuaaris on 2 omaloomingulist ja 4 eesti pärimusmuusika pala, millele olen teinud seaded.

Kontsert toimub 20. mail 2024 kell 18 Pärimusmuusika Aida väikeses saalis. Minu kavas teevad kaasa ka Heli Marie Palmiste (akordion), Marie Helena Rajatamm (viul), Karl-August Soonberg (bass) ja Emilia Peil (trummid).

Täna oma loov-praktilise lõputöö juhendajat ja erialaõppejõudu Villu Talsit, kaasmuusikuid, Eesti Pärimusmuusika Keskust ning Tartu Ülikooli Viljandi kultuuriakadeemiat.

1. Õpikogemuste kirjeldus

Oma muusikalist teekonda alustasin Häädemeeste muusikakoolis klaveriõpingutega, mis kestsid 4 aastat. Keskkooli ajal hakkas mind väga paeluma pärimusmuusika, esimesi suuri eeskujusid oli minu jaoks Mari Kalkun, kellest inspireerununa tellisin endale 12-keelse kandle ja alustasin selle õpingutega. Paralleelselt avastasin Erki Pärnoja loominguga, mis on jätnud mulle väga sügava mulje. Niivõrd sügava, et nüüd, 5 aastat hiljem, saan endiselt öelda, et Erki looming kõnetab ja liigutab mind moel, mis on kirjeldamatu ja asendamatu, hoolimata asjaolust, et kuulan muusikat teadlikult, palju ja väga erinevatest žanritest. Ei ole liialdus öelda, et tänu Erkile ma kitarrini jõudsingi.

Kuigi esimesed katsetused Tartu Ülikooli Viljandi kultuuriakadeemiasse (edaspidi TÜ VKA) astuda olid hoopiski näitleja ja rütmimuusika erialale, õnnestus mul 2020. a siiski pärimusmuusika õpinguid alustada. Seda suuresti tänu komisjoni heldele meelele ja valmidusele anda mulle võimalus. Olin selleks hetkeks aasta jagu kitarril iseseisvalt vahelduva eduga õppinud ehk veel täienisti algaja.

Algajana kõrgkooli tasemel muusikaõpinguid alustada, olukorras, kus sind ümbritsevad oskuslikud ja muusikavallas juba pikemalt tegutsenud kaasõpilased, on kindlasti proovilepanev. Olen silmitsi seisnud tugeva konstantse alaväärsustunde ja sügavate kahtlustega enese võimekuses see teekond lõpuni käia ning ühel päeval end ka muusikuna identifitseerida, seda eriti kahel esimesel õppeaastal. Selles, et ma siiski sellele teele olen püsima jäänud, on palju teha minu erialaõppejõul Villul, kelle püüdu mõista, kannatlikkust ja tundlikkust oma väljendusviisides ma iseenesestmõistetavana ei võta. Ma tean, et ka tal on keeruline olnud, sest olen oma kitarrilõpingutes jäänud toppama kohtades, millest teised on sujuvalt üle kulgenud. Näiteks on minu jaoks algusest peale olnud erilise tähelepanu all pillihoid, ergonoomika ja küsimus, kuidas muuta pilliõping ning -harjutamine võimalikult efektiivseks. Niisiis olen 4 aasta jooksul neid aspekte iseseisvalt uurinud, pidevalt erinevate lahendustega katsetanud ja püüdnud leida vastuseid ka oma muusikalisfilosoofilistele küsimustele. Need otsingud on mind tänaseks viinud Kenny Wernerini, kelle perspektiivid on tekitanud sooja seletamatut äratundmist ja aidanud muusikuks olemist tervislikumalt mõtestada.

Ennekõike olen nende õppeaastate jooksul tegelenud oma tehnilise võimekuse ülesehitamise, lugude ja saatepartiide õppimisega. Kuna olen nii kitarrimängu kui pärimusmuusikaga tegelenud alles viimased 4 aastat, on need ikka veel minu jaoks uued ja

mul ei ole tekkinud spetsiifilisi huve ega süvenemissoove näiteks mõne konkreetse pillimehe mängu või piirkonna muusikatraditsiooni suhtes. Pigem on see olnud minu jaoks avastusretk, kus olen käinud avatud meelega ja lasknud pärimusmuusika keelel oma teadvusesse imenduda. See on mind kahtlemata võlunud ja pöördumatult mõjutanud, ajendades minus mitte niivõrd soovi taasesitada olemasolevat, kuivõrd pärimusmuusikast inspireerunult ise luua.

2. Kontserdikava kontseptisoon ja repertuaarivalik

2.1 Kontseptisioon

Minu kontsert kannab pealkirja „Loomuomaselt“. Lahtimõtestatult tähendab see, et mängin pilli, istun, astun, kõnelen ja teen muusikalisi valikuid oma enda loomu omaselt ning taotlen autentsust. See on saanud mulle olulisimaks põhimõtteks sellel muusikalisel teekonnal – mitte teha valikuid, mis ei lähtu sisemisest soovist ja on ebaloomulikud, vaid jääda endale tõseks. Need valikud algavad väikestest nüanssidest, näiteks kas ja kuidas me muusikutena laval räägime, ja ulatuvad selleni, millist muusikalist materjali esitame ning kuidas seda tõlgendame. Tunnen ennast mitmes aspektis ebatavalisena, alustades näiteks pillihoiust. Kasutan klassikalist asendit, samas mängin medikaga *western*-tüüpi metallkeeltega kitarril. See on pisut tavatu kombinatsioon, ent olles proovinud end ümber harjutada kitarril mängima toetatuna paremale reiele, olen leidnud siiski, et minu keha jaoks on kõige ergonoomilisem ning mugavam mängida pilli klassikalises asendis. Veel, ma ei hiilga oma pillil tehnilise suutlikkuse, laia repertuaari või oskusega kiiresti kohanduda ja omandada. Samas paelub mind see, mida saan luua olemasolevate lihtsate teadmistega praeguse mängutaseme juures, otsides võtteid, mis on mugavad ning kõlasid, mis mind isiklikult paeluvad.

Oma enda loomu omaselt laulmine, pilli mängimine või tantsimine ongi ju pärimusmuusika viljelemise puhul üks iva – see on kõigile kättesaadav ja ligipääsetav ning veelgi enam, meie kõigi õigus. Enda kogemuse põhjal julgen väita, et väärtustatakse ennekõike osalust ja koosloomist. Pärimustantsus nagu ka pillimängus taodeldakse ergonoomilisust, säästlikkust ja loomulikkust, et kogemus oleks nauditav ning saaks kesta tunde. Sealjuures ei peeta oluliseks näiteks visuaalset esteetilisust või keerulisi võtteid pillimängus, et mujet avaldada või intellekti stimuleerida. Mulle tundub, et pärimusmuusika viljelemine ei ole niivõrd suunatud väljapoole, kuivõrd on see ühine sisekogemus ning kõik teevad seda oma enda loomu omaselt.

2.2 Repertuaarivalik

Kava koostamisel lähtusin enda muusikalistest eelistustest ja valisin materjali, mis mind mingil põhjusel paelub, olgu selleks siis kasutatud helilaad või seos mõne konkreetse pillimehega. Eesmärk selle materjaliga tööle hakates oli ennast ületada ja võtta vastu loominguliselt julgeid samme ning teha asju, millest olen kogu eelneva õpinguteaja hoidunud. Näiteks, oli minu jaoks esmakordne teha seadeid 4-liikmelisele koosseisule ja mõelda niivõrd paljude partiide peale, sinna juurde kuuluvast juhirollis olemisest rääkimata. Samuti olen siiani hoidunud laulmisest, mistõttu otsustasin kahte ansambliga esitatavasse loosse sisse kirjutada ka vokaalpartiid ning selle käigus avastasin laulmise näol enda jaoks väga olulise eneseväljendusvahendi.

Kontserdikavas (vt tabel 1) esitatavate lugude lihtsustatud noodistused ja seadevormid leiab lisadest (vt lisa 1).

Tabel 1. Kontserdikava

Lugu	Allikas/viide	Esitaja ja instrument
Ahk sii lase liisu võtta	ERA, Pl. 8 < Häädemeeste, Suurküla - Herbert Tampere; August Pulst < Hendrik Grünberg, snd 1859. (14.05.1936)	Heli Marie Palmiste (akordion) Lyanne Raud (kitarr)
Väike kuldnokk	Omalooming	Lyanne Raud (kitarr)
Maria oli kihvti juonud	ERA, CD 305 (3) < Omski obl, Krutinski raj, Rõžkovo k – A. Korb 1999 < Emilia (Miilja) Naarits (Kodasma), snd 1916; Maria (Mari) Vedom (Kodasma), snd 1913.	Emilia Peil (trummid) Karl-August Soonberg (bass) Marie Helena Rajatamm (viul ja vokaal) Lyanne Raud (kitarr ja vokaal)
Toropillilugu	ERA, Pl 77 B3 < Lääne-Nigula khk, Taebla v, Kirimäe k – H. Tampere, A. Pulst Riigi Ringhäälingus 1938. a < Villem Ilumäe snd 1870. Noodistanud Cätlin Mägi (2015).	Lyanne Raud (kitarr)

Alkeemlanna	Omalooming	Lyanne Raud (kitarr)
Mida värki	RKM, Mgn II 2189 c < Orissaare raj, Kallaste k (Muhu) – Eesti Raadio reporter 1957. a < Mihail Vaga, snd 1883. Noodistanud Cätlin Mägi (2014).	Emilia Peil (trummid) Karl-August Soonberg (bass) Marie Helena Rajatamm (viul ja vokaal) Lyanne Raud (kitarr ja vokaal)

2.2.1 Ahk sii lase liisu võtta

Teise õppeaasta kevadsemestri põhiteemaks on mõne pillimehe mängu jäljendamine oma põhipillil, mina otsustasin lähemalt tutvuda oma kodukandist Häädemestelt pärit viuldaja Hendrik Grünbergi mängustiiliga. Samuti kirjutasin seminaritöö Hendriku viiulimängu jäljendamisest kitarril. Leidsin, et oleks sümboolne ka oma lõpukontserdi kavas esitada üks Hendriku lugu, mis mulle selle aja jooksul on armsaks saanud.

„Ahk sii lase liisu võtta“ (K. Sildoja & R. Sildoja, 1998) on D-duuris kulgev labajalg, mis koosneb A- ja B-osast. Hendrik kasutab seda lugu mängides viiulipäraseid võtteid, nagu topeltnootide või lisahäälte mängimine paralleelselt meloodiale. Mina Hendriku algupärase mängu jäljendamist selles loos ei taotlenud. Hoopiski võlub mind selle loo lihtsus, mis jätab mulle palju ruumi interpretatsiooniks ja võimaldab luua lisakihi enda tuletatud helimaastikust.

Seda pala mängib minuga koos Heli Marie Palmiste akordionil. Otsustasin, et vajan keelpilli kõlale täiendust ja akordioni tämber aitaks tuua loosse värskust ning romantilisust. Tegin „Ahk sii lase liisu võtta’le“ seade, mis algab ja lõpeb põhimeloodiaga. Vahepeal aga areneb lugu interpretatsiooniks, kus on ruumi mõlema instrumendi sooloks. Üleüldiselt, lähtusin seade tegemisel burdoonsest helipildist ja eelistasin saatepartiide puhul minimaalsust, delikaatsust ning modaalsust. Püüdsin leida saatevõtete kujundamisel lahendusi väljaspool tavapärast akordilist valsivõttes mängu ja panna end seeläbi proovile.

2.2.2 Väike kuldnokk

„Väike kuldnokk“ on omaloominguline instrumentaalpala, mis sündis oktoobris inspireerituna „Minoorsest labajalast“ (Sildoja, *s.a*). A-osa on D-miksolüüdia helilaadis ja B-osa A-miksolüüdia helilaadis. Palas tuleb ette mitmes kohas „krutskeid“, näiteks olen

põiminud sisse bluusi-laadist inspireeritud kromatismi, B-osas kasutan nii kõrget kui madalat kolmandat astet ning ühel üleminekul B-osast A-ossa toon sisse tuntud käigu Metsatõllu (2006) töötlusest palale „Oma laulu ei leia ma üles“, mis on omakorda äratuntavalt pärit Dave Brubeck'i loost „Take Five“ (Dave Brubeck Quartet, 1959). Justnimelt selline erinevate elementide ja fragmentide ühendamine meenutab mulle kuldnokka, kelle laul on oskuslik kombinatsioon teiste lindude laulukillukestest.

Tegu on soolopalaga, millel on meditatiivne loomus, kus A- ja B-osa loovad omavahel kontrasti. Kui A-osa etendab kergust ja selgust, siis B-osa jõulisust, kirge ning sõdalase arhetüübile omast sihikindlust.

2.2.3 Maria oli kihvti juonud

„Maria oli kihvti juonud“ on siberi eestlaste laul, mida tuvustas mulle mu erialaõppejõud Villu Talsi. See oli osa mu neljanda õppeaasta sügissemestri repertuaarist, ülesandeks oli teha laulule saatepartii ja mõelda välja seade, mida mängida näiteks duoga. Kui asusin materjaliga tööle ja süvenesin erinevatesse võimalustesse laulu saata, tekkis mul palju ideid ning inspiratsiooni. Mind väga vaimustab harmoonia võime muuta totaalselt meeleolulist konteksti ja teha rõõmsameelne kurvaks ning vastupidi. Loo sisu arvesse võttes teadsin kohe, et nutulaulu ma sellest ei vormi, vaid vastupidi peab harmoonia olema jõustav ja mäslavat elutahet väljendav. Mina tajun selles laulus võimalust oma sügav äng, elutüdimus, ruineeritus ja sellest tulenev toores viha välja elada. See on elutahte laul.

Seade kujunes rajumeelseks ja et olin tegelikult juba ammu salamahti bändi-koosseisule loomisest unistanud, otsustasin kaasata ka kontrabassi, mida mängib Karl-August Soonberg ja trummid, mida mängib Emilia Peil. Viulit mängib ja laulab Marie Helena Rajatamm.

Pala algab soolokitari *introga*, misjärel hakkab lugu lahti rulluma. Kuni neljanda salmini toimub tasane pingestav kasv harmoonias. Sellele järgneb koht, kus kitarr jääb üksinda esiplaanile ja hakkab jällegi pingestavalt kasvatama ning ettevalmistama üleminekut lauluga vaheosaks. Laulan seal endale loomulikuna tunduvate silpidega, ekspressiivselt ja taotlen võimsust. Sellise partii kirjutamine ja esitamine on minu jaoks suur eneseületus, võttes arvesse, et olen soolos laulmist siiani vältinud, rääkimata väljakutsest, mida esitab laulmine samal ajal kitarrimängides. Salmiosi laulab Marie Helena, lauljate vaheldumine loob dialoogitunde ja toob värskust. Seejärel toimub langus energias, järgneb kolm salmi, mis kulmineeruvad jõuliseks lõpuosaks. Loo vältel kasutan palju helistikuväliseid akorde, et muuta helimaastik ettearvamatuks, dissonantseks ja salapäraseks. Proovisin järgida printsiipe

ja soovitusi, mida mu õppejõud mulle lugude seadmise ning saatepartiide loomise juures on andnud. Üks neist on saatefaktuuri varieerimine selle näol, et lihtsalt medikaga üle keelte löömise asemel kasutada arpedžeerimist. Samuti, tähelepanek, mida proovisin silmas pidada, on dünaamiline varieerimine ja kohtade loomine, kus ainult üks või paar instrumenti tulevad esiplaanile. Lisaks, järgisin teadlikult nõuannet rikastada harmooniat bassiliikumiste abil ja kasutada rohkem akordipöördeid, sujuvat häältejuhtumist ning vajadusel ka kromatismi.

2.2.4 Toropillilugu

Et mulle väga meeldib lüüdia-dominant helilaad, otsisin Eesti Pärimusmuusika Keskuse veebipõhisest noodikogust parmupillilugusid ja nii leidsingi Villem Ilumäe mängitud „Toropilliloo“. Tegu on A- ja B-osast koosneva labajalaga.

Kuna mõlemad osad on lühikesed, kaks takti pikad, ja terviklikud, saab neid mängida vabalt valitud arv kordusi või omavahel kombineerida ning juba see on omaette seadevõte, millega saab ka improviseerida. Nii otsustasingi loo vormiga mängelda ja harmoonilisele arendusele seekord mitte nii suurt rõhku panna. Ka siin loos liigun peale põhimeloodia tutvustamist oma enda helimaastikele ja mängin vaheosa, taotlusega anda hingamisruumi ning luua värskust, et siis naasta põhimeloodiasse ja seda teisest perspektiivist tajuda.

2.2.5 Alkeemlanna

„Alkeemlanna“ on mulle väga südamelähedane omaloominguline pala, milles tunnen enda loomust väljenduvat. Õigupoolest ongi omaloomingut iseenda loomuse vastaselt või väliselt ju raske teha, see ei saa seista loojast eraldi. Lugu sai alguse justnimelt sellest *intro* ja *outro* arpedžeerivast käigust, mis sügisel D-A-D-G-A-D-häälestusega mängeldes sündis. Hiljem lõin juurde kõik vahepealse.

Pala väljendab minu jaoks naiseks olemise stiihiat, seda arhetüüpi, kes on taltsutamatu, spontaanne, kirglik ja lõputult vaba. Selle väljendamiseks olen loonud kontrastse helimaastiku, seda nii dünaamiliselt, tempoliselt kui harmooniliselt. Pala on $\frac{3}{4}$ -taktimõõdus, aga mänglen ka vältustega, venitades neid pikemaks või tehes lühemaks, taodeldes tantsivust, voolavust ja temperamentsust. Samuti võtan teadlikult loo vältel aega üleminekuteks, uute osade tutvustamiseks ja sisse elamiseks, tahan kõik noodid läbi tunnetada.

Mind väga kõnetab ja kütkestab dissonantsus, muidugi eeldusel, et see on parajas vahekorras konsonantsusega. Lugu on küll D-keskne, kuid mängib erinevate laadidega ja kaldub modaalsusesse. *Intro* ja *outro* arpedžeeriv käik on D-dooria helilaadis, sellele järgnev

jõuline akrodipõhine *strummiv* vaheosa on D-früügia dominandis ja salalik meloodia A-doorias. Lõppu juhtiv arpedžeeriv laskumine on D-miksolüüdias, millele järgnev F- ja D-*power*akordide osa suunab loo tagasi D-dooriasse. Selline laadide vaheldamine aitab luua põnevust, pingestada ja hoida salapära. On ka võimalus, et kuna olen lummatud lähis-ida muusikatradsioonidest ja helikeelest, on minu rohke laadidekasutus võibolla püüd järeleaimata sarnast helimaastikku.

2.2.6 *Mida värki*

„Mida värki“ on jätk bändiloomingule. Kui olin „Maria oli kihvti juunud“ oma bändile seadnud, mõistsin, et ei raatsi ainult ühe looga piirduda, sest see on väga põnev protsess ja hetk, mil omapäi pununud ideed lõpuks terves koosseisus kõlavad ning suisa toimivad, on meeliülendav.

Seadete loomisel näen enda puhul huvitavat tendentsi. Vajan inspireerivat algmaterjali, antud õpingute kontekstis on see olnud pärimuslik, mis mitte ainult iseeneses pole paeluv, vaid mis sütitaks mind ka seda muusikalist lugu edasi looma ja seeläbi lisama palale uue kihi või tasandi. Nii kipuvadki mu seadetes vahelduma vana ja uus, algmaterjal ja interpretatsioon või edasiarendus. Tahan muusikaliselt justkui oma sõna sekka öelda ja mitte ainult pärimuslikku materjali taasesitada, vaid ka ennast väljendada, mis on ju meile kõigile loomuomane tung. Niisiis on „Mida värki“ seade, kus said omavahel kokku Mihail Vaga parmupillil mängitud polka ja vastukaaluks minus tärganud ideed. Pealkiri „Mida värki“ väljendab kentsakust ja ootamatusi, mis eksperimentaalsete ja proovile panevate seadevõtetega katsetamisel tekkisid.

Vaga polkani jõudsin strateegilise materjaliotsingu käigus. Nimelt paelub mind väga lüüdia-dominant ja seega ka parmupillilood ning sarnaselt „Toropilliloole“ leidsin selle polka Eesti Pärimusmuusika Keskuse veebipõhisest noodikogust, kust filtreerisingi välja parmupillilood.

„Mida värki“ on väga rifipõhine seade, kus põhirolli mängivad Vaga polka ja omaloominguline riff, mis omavahel vahelduvad. Ka siin loos oli mul kiusatus luua tugev kontrast muidu rütmikale loomule pehme ja laugleva lauluosa näol, mis loo meeolele drastiliselt uue suuna annaks. Ühtlasi oli lauluosa sissekirjutamine minu jaoks taaskordne võimalus end ületada.

Saatepartiisid kujundades panin end ka siin loos sihilikult proovile ja üritasin leida lahendusi väljaspool tavapärast akordilist konkreetse rütmikaga saatemängu. See oli minu

jaoks põnev ja eksperimentaalne protsess, millest ammutasin julgust katsetamisega jätkata ning mis mulle siiralt ka väga meeldis.

3. Kontserdi ettevalmistusprotsess

3.1 Kaasmuusikud ja proovid

Omaloominguliste ja soolopaladega olen tegelenud iseseisvalt jaanuarist alates ning see protsess on kulgenud suuresti tundepõhiselt, ilma ette planeerimiseta ja järgemööda. Need lood on saanud alguse mingist käigukesest või ostinaatost, millele tuginedes olen hakanud edasi looma, teadmata, kuhu lugu areneb. Bändilugude ja duoga toiminis strateegilisemalt. Esmalt valisin välja materjali, õppisin mängima, eksperimenteerisin saate- ja seadevõtetega ning seejärel salvestasin demo, kus mängisin kitarriga erinevad partiid sisse. Saatsin siis selle koos seadevormiga kaaslastele tutvumiseks ja esmaseks mängima õppimiseks. Bassi ja trummi partiid olid suuresti mängijate enda kujundada, sest ma ei oska ega tunne end pädevana nende instrumentide eest mõtlema. Seega oli bändikaaslastel väga suur roll täita ka loomeprotsessis. Ainus lugu, kus bassile kindla partii valmis tegin, oli „Mida värki“. Nii bändilugude kui duo puhul pidasin silmas, et kõik instrumendid saaks soleerida. Soolo mängimine on ühelt poolt proovile panev, teisalt värskust loov seadevõte ja eneseväljendamise võimalus. Samuti julgustasin kaaslasi andma soovitusi või pakkuma ideid, kuidas saaks seadet parendada ja olin avatud ettepanekutele. Tahtsin, et inimesed tunneks loomevabadust, mitte lihtsalt kohustust mängida partii ära.

Proovid toimusid koosseisudega kahe kuu jooksul regulaarselt ja iganädalaselt. See oli õnneks probleemivaba protsess, aja leidmisega ei tekkinudki raskuseid ja proovid ise olid märkimisväärselt produktiivsed ning kontsentreeritud. Esimestes proovides süvenesime loo struktuuri ja harjutasime palju erinevaid loo-osi üksikult. Kõik osalised panustasid iseseisva harjutamise näol ja tulid proovidesse ettevalmistunult, mille eest olen väga tänulik. See muutis proovis tehtava töö tõhusaks ja võimaldas loo kiiret arengukulgu.

Kuna mul puudus igasugune varasem kogemus teha bändiloomingut, rääkimata inimeste kokkukutsumisest ja juhendamisest, siis oli mul palju õppida. Sain kinnitust, et juhtimine toimub läbi eeskuju, selge kommunikatsioon ja enda ettevalmistatus innustab ka teisi protsessi panustama ning loob vastutuse taju. Sealjuures on oluline, et inimesed saaksid olla loominguliselt vabad ja oma ideid väljendada, siis tekib ka tahe asja edasi arendada ja nii saab sündida veelgi parem variant loost.

3.2 Turundus

Selleks, et anda oma diplomikontserdi toimumisest teada laiemale üldsusele, otsutasin sarnaselt teistele luua Facebook'is ürituse (vt lisa 2). Tõin selles välja kõik kontserdi toimumisega seonduva vajaliku teabe.

Kokkuvõte

Loov-praktilise lõputöö kirjalik osa annab ülevaatliku pilgu minu diplomikontserdi „Loomuomaselt“ kontseptsioonist, repertuaarist ja ettevalmistusprotsessist. Samuti kirjeldan ja analüüsin oma õpikogemusi ning loomingulist teekonda.

Käesolev töö koosneb kolmest peatükist. Esimeses annan ülevaate senistest õpingutest Tartu Ülikooli Viljandi kultuuriakadeemias ja minu kui muusiku arenguloost. Teine peatükk keskendub diplomikontserdi kava kontseptsiooni ja repertuaari kirjeldamisele ning materjali valiku põhjendamisele. Viimases peatükis räägin, kuidas kulges kontserdiks ettevalmistumine.

Kontserdikava koosneb kuuest loost: „Ahk sii lase liisu võtta“, „Maria oli kihvti juonud“, „Mida värki“, „Toropillilugu“, „Väike kuldnokk“ ja „Alkeemlanna“. Neist esimesed neli on eesti pärimusmuusika seaded ja viimased kaks omaloomingulised palad. Kaks lugu tulevad esitamisele bändikoosseisus, üks duos ja ülejäänud kolm pala mängin soolos oma põhipillil kitarril. Lugude valik on ajendatud materjalist, mis on mind inspireerinud ise edasi looma ja ennast väljendama. Justnimelt eneseväljendamisel on minu lõputöö põhirõhk, taotlen mitte niivõrd veatut algmaterjali taasesitamist, kui võrd muusika loomist ja pilli mängimist oma enda loomu omaselt ehk autentselt.

Diplomikontserdiks valmistumine ajendas mind lihvima nii oma pillimängu tehnilist kui loomingulist poolt, võimaldas süüvida muusika töötlemise ja seadmise maailma ning arendas minu kommunikatsiooni- ja juhtimisoskust. Pidin end palju selle protsessi käigus ületama.

Kontsert toimub 20. mail kell 18 Pärimusmuusika Aida väikeses saalis. Minuga teevad kavas kaasa ka Heli Marie Palmiste (akordion), Emilia Peil (trummid), Karl-August Soonberg (bass) ja Marie Helena Rajatamm (viul ja vokaal).

Kasutatud allikad

Dave Brubeck Quartet. (1959). *Time Out* [Album]. Columbia.

Metsatöll. (2006). *Raua needmine* [Album]. Elwood Muusik.

Sildoja, K. & Sildoja, R. (1998). *Pärnumaa Viuldajad. Teine*. Viljandi

Sildoja, K. (s.a). *Eesti Viul. Viulimusika repertuaarikogumik*. [Ring: Minoorne labajalg ja Valss Rootsist \(rahvamuusika.ee\)](#)

Lisa 1. Noodistused

„Ahk sii lase liisu võtta“ noodistus (K. Sildoja & R. Sildoja, 1998)

9. LABAJALG: «AHK SII LASE LIISU VÕTTA»

The image shows a musical score for a piece titled "9. LABAJALG: «AHK SII LASE LIISU VÕTTA»". The score is written in a single system with six staves. The first staff contains the melody, while the subsequent five staves provide harmonic accompaniment using chords and rhythmic patterns. The music is in a 4/4 time signature and features a mix of eighth and quarter notes, with some rests and dynamic markings.

„Ahk sii lase liisu võtta“ seadevorm

	Kitarr	Akordion
MELOODIA 4x	Meloodia	Burdoon
KÄIGUD VAHELDUMISI	Käik	Käik
KITARRI SOOLO	Soolo	Burdoon
KASVAMINE AKORDIONI SOOLOSSE	Akordid	Soolo
AKORDIONI SOOLO	Akordid	Soolo
KITARRI SOOLOKÄIK	Soolokäik	-
UUS MELOODIA	Meloodia	Saade

AHK SII MELOODIA	Bassine saade	Meloodia
------------------	---------------	----------

„Väike kuldnokk“ noodistus

Väike kuldnokk

Lyanne Raud

8

16

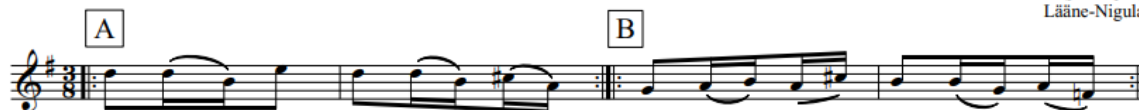
23

„Toropillilugu“ noodistus

www.folk.ee/noodikogu

Toropillilugu

Villem Ilumäe
(pärmupill)
Lääne-Nigula

ERA, Pl 77 B3 < Lääne-Nigula khk, Taebla v, Kirimäe k – H. Tampere, A. Pulst Riigi Ringhäälingus 1938. a < Villem Ilumäe snd 1870. Noodistanud Cätlin Mägi (2015).

„Alkeemlanna“ noodistus

Alkeemlanna

Lyanne Raud

Intro ja outro

Akordiline vaheosa
F#m(omit5)/D Asus4/D D5 Csus2(omit5)/D

D5
F#m(omit5)/D D#b5/D Csus2(omit5)/D F#m(omit5)/D D#b5/D D5

Põhimeloodia

1.

2.

Em7(omit5)

Mihail Vaga „Polka“ noodistus

www.folk.ee/noodikogu

Polka

Mihail Vaga
(pärmupill)
Muhu

A

B

RKM, Mgn II 2189 c < Orissaare raj, Kallaste k (Muhu) – Eesti Raadio reporter 1957. a < Mihail Vaga, snd 1883. Noodistanud Cätlin Mägi (2014).

„Mida värki“ seadevorm

	Kitarr	Viul	Trummid	Basskitarr	Vokaal
INTRO	Akordid	-	Rütm	Riff	-
VAGA POLKA 2x	Akordid, lisahääled	Meloodia	Rütm	Riff	-
RIFFI JA SOOLOGA VAHEOSA	Riff Akordid	Riff Soolo	Rütm	Riff	-
VAGA POLKA 2x	Meloodia	Akordid, lisahääled	Rütm	Riff	-
RIFFI JA SOOLOGA VAHEOSA	Riff Soolo	Riff Akordid	Rütm	Riff	-

ÜLEMINEK – 3x Bdim/D	Akord	Venitav- kräunuv mäng	Rütm	Soolo	
AKORDIJÄRGNEVUS	Akordid	-	Rütm	Soolo	Laul
OUTRO	Lisahääl	-	Rütm	Riff	-

Lisa 2. Facebook'i event

Kuvatõmmis Facebook'i event'ist

E, 20. MAI KELL 18:00

Lyanne lõpukontsert "Loomuomaselt"

Viljandi Pärimusmuusika Ait

9 osaleb · 18 on huvitatud